

عنوان مقاله:

طراحی تفریحگاه ساحلی با رویکرد پایداری زیست محیطی مبتنی بر استفاده از انرژی های تجدید پذیر

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران ، معماری و زیرساخت های شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

یاسمن حسینی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه علوم و تحقیقات واحد البرز

محمد رحمانی قصیه - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مهدیشهر

خلاصه مقاله:

معماری پایدار که آن را معماری اکولوژیکی، «معماری سبز» و یا «معماری زیست محیطی» نیز می نامند، معماری انعطاف پذیر و تا حدی سیال می باشد که قادر است تعامل موفق را بین دنیای طبیعی و دنیای مصنوع فراهم آورد. معماری پایدار سعی بر این دارد که بیان کند، ساختمان عنصری جدا از محیط نیست؛ بلکه همچون گیاهی می باشد که از دل زمین سر برمی آورد و با محیط اطراف و شرایط اقلیمی دارای تعادلی دوستانه است. طراحی یک بنا که به طور کامل بتوان آن را پایدار توصیف کرد، چالشی بزرگ برای معماران عصر جدید محسوب می شود. چرا که به کار گیری تمام اصول و قواعد معماری پایدار در حوزه محیطی امری دشوار است. اما با این حال، توجه به محیط زیست و استفاده از انرژی های تجدیدپذیر به اندازه ای حائز اهمیت است که برای یک معمار توجه به عناصر طراحی پایدار به عنوان یک وظیفه محسوب شده و فرد باید نهایت تلاش خود را به کار بندد تا در طرح هایش از اصول طراحی پایدار تبعیت نماید. استفاده از انرژی های تجدید پذیر به منظور بهینه سازی مصرف انرژی، ایجاد بناها با کارایی بالاتر، صرفه اقتصادی بهتر و سازگار با محیط، از اهداف جامعه بشری در عصر حاضر می باشد که با عنوان معماری پایدار بسیار مورد توجه قرار گرفته است. در این مقاله مفهوم پایداری در معماری ذکر گردیده و اصول شش گانه در معماری پایدار برشمرده شده است. سپس به تقسیم بندی انواع انرژی های تجدید پذیر و نحوه استفاده از آن ها در معماری تفریحگاه ساحلی ، پرداخته شده است. در انتها پس از بررسی نمونه های موردی از بناهای ساخته شده با استفاده از انرژی های سبز، نقش مثبت استفاده از انرژی های پاک در معماری و تفریحگاه های ساحلی به عنوان نمونه ی خاص، بررسی گردیده است.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، انرژی های تجدید پذیر، انرژی های سبز، تفریحگاه ساحلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/447742>

